

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

B. Conradus Placentinus C. 19. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

B. CONRADUS PLACENTINUS. C.

19. Februarii.

DUm feras venatur CONRADVS, ipse venator cælo fit præda. Etenim cum, quod feræ dumetis se abdissent, irâ succensus silvas quoque succenderet, facinusque id nescio quis pauperculus laqueo jam jam lueret, accurrit CONRADVS, & innocentem confessione suâ, damnum nummis redemit. Subinde iterum silvas saltusque, sed sanctius jam amavit, & in loco, quem hodie etiam nomine suo nobilitat, vitam solam agere instituit, jamque cælum captare, cælo retia ponere. Verum cum vicissim retia illi Cupido strueret, artes fugiendi nuper à feris edoctus in vepres se nudum abiecit, indeque iterum saucium Cupidinem risit. Porro adolescenti scelerato, & jam jam hastâ è cælo transfigendo clypeum preces suas objecit. Hospitem Episcop. Syracusanum cum haberet, quatuor in symbolam à cælo placentas accepit, alias pro operis panes recentes. Alii cum carnem illi suillam feriâ VI. apposuissent, iussit hanc in piscem abire, calumniamque impactam ostensis spinis, squamisque elusit. Mortuus in genibus tamen deprehensus est stationem suam tenere. funus ultrò luxit sive laudavit potius æs campanū Neti & Hyblæ. utraque civitas cum sibi corpus vindicaret, Hyblenses neque movere, Netini facili negotio loculum auferre potuerunt, puto quod propior Netinis jam assueverat cum illis habitare. *Ex Ferrar.*

Cum spes misericordie est, cum tempus est venie, confiteamur patri, ne Iudicem sentiamus: prodamus quæ fecimus pietati, ne severitati cogamur exolvere, quæ ta-

106 VITA SANCTORVM. 20. Feb.
cemus; dicamus indulgentiæ tempore delicta nostra, ne
ad excipiendam sententiam defleamus. S. Pet. Chryf.
ferm. 42.

S. EUCHERIUS EP. 20. Februarii.

EVCHERIO nascituro infulam Aurelianen-
sem Angelus promisit; dedit deinde hanc Ca-
rolus Martellus; sed idem, cum aures calumniato-
ribus præberet, pessimo consilio ademit. Excepit
Colonia exulem parum jam morantē, quā in parte
exilii potissimum viveret, cum exilium esse to-
tum orbem non malè jam tunc credidisset, cum
Monachum prius quàm Episcopū induit. At verò
gravius jam erit Carolo cælo exulare. Certè Ev-
CHERIVS dum inter preces inferorum ergastula
contemplatus est, vidit hunc ipsum Carolum non
jam purpurā, sed ignibus ardere, didicitque ob
manus sacris injectas spoliisque pauperum ditatos
milites (time ætas nostra) corpore quoque jam
pœnas dare. Atque EVCHERIO si fidem non dedit
Gallia, certè tumulo potuit dare, qui apertus præ-
ter ignium vestigia vacuæque tumbæ custodem
draconem, nihil ostendit. Itaque, qui exulare vir-
tutem regno jusserat, tumulo etiam exul fuit,
cum interim EVCHERIVS cælo receptus rideat il-
los, qui patriam in terris quærunt, neque vacuum
Gallis tumulum ostendat, quando in illo cæci
oculos suos, claudi pedes, miseri passim omnes
salutem reperiunt. Ex Surio.

*Quid profuit mortuis inanis gloria, brevis latitia,
mundi potentia, carnis voluptas, falsa divitiæ, magna
familia & mala concupiscentia? Vbi risus? ubi jocus? ubi
jactantia? de tanta latitia quanta tristitia? post tantam
voluptatem quàm gravis miseria? S. Bern. in Med.*

SS. MAU-